

A gerdei szurkolók

Gerde, zsáktelepülés a szentlőrinci járásban és Pánczél Mihály polgármester úr a Program indulása óta aktívan részt vesz az előkészítésben, szervezésben. Bár sokáig úgy tűnt, 568 lakójával együtt a település nem fejlődik, mára megfordulni látszik a trend, az üresen álló ingatlanok gazdára találnak. *Főleg a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően két év alatt több új lakójuk lett, mint a korábbi 15 évben.* Sohasem volt előregedő település, ha az idősök egyedül maradvá fogtakoztak is, mindig jelen volt a fiatalság. Így a Szabadszentkirályon működő általános iskolába és az óvodába járó gyermekek fele Gerdéről származik.

N. K.: Mi jellemezte a település közművelődési feladatellátását a programot megelőző időszakban?

P. M.: Körjegyzőség a szomszéd faluban működik. Üres a régi Áfész bolt, közösségi tereinket korábban ide-oda csereberélték, ahogy az érdekek megkívánták. Maradt a Kultúrház, pár éve még egy-két alkalmi bulival és a szokásos recept szerinti gyereknapi, falunapi, romanapi. Mégis biztatónak tűnt, hogy a lakosság aktivizálódni kezdett, és rövid időn belül 6 civil szervezet jött létre, akik jól megtalálták a saját profiljukat. Mindezt a falu korábbi vezetőinek minimális támogatása mellett.

Ez, szerencsére, nem szegte kedvüket. A Kulturális Egyesület létrehozta a „Teleház”-at, a Nőegylet átvette a gyereknapi szervezését, a Lovas és Hagyományörző Egyesület megrendezte a „Gerdei Lovas Nap”-ot, a Nyugdíjas Klub évente megyei szintű nyugdíjas találkozót szervezett, a Polgárörtség is aktív volt, és a Limba Nostru cigány hagyományörzők is megszerzte felléptek együttesükkel.

N. K.: Ám a kezdeti lendület alábbhagyott, amikor a fejlődés

Nemes Krisztina megyei igazgató és Pánczél Mihály, Gerde polgármestere

anyagi okokból jelentősen lelassult. Anyagi és erkölcsi támogatás hiányában elhamvadt a lelkesedés. Valamint jellemző lett, hogy a nagyrendezvényeken alig lehetett gerdeieket találni. Mit lehet ilyen esetben tenni? Mivel mozdultak el erről a holtpontról?

P. M.: Ekkor egy több éves ciklust felölelő pályázati forrás megjelenése, nem terhelve a költségvetést, új lendületet adott a falusi társadalmi életnek. Települési mentorként dolgoztam, és így valamennyi civil szervezetünknek lehetőséget tudtam adni, amelyből új dolgok születtek. Nőegyletünk önkéntes munkákat szervezett, (virágültetés, temető karbantartás), ezeken 40 fő feletti létszámmal vett részt a lakosság. A Lovas Nap olyan közönséget vonzott, hogy mozdulni sem lehetett a faluban.

Aztán az önkormányzati választásokon polgármesterré választottak. Nagy lelkesedéssel, egyszerre szerettem volna mindent csinálni. Források növelése érdekében számos pályázatot írtam, civil szervezeteket ösztönöztem. A nyertes pályázatok megvalósítását azonban sajnos nagyban hátráltatta a kitört Covid 19 járvány.

N. K.: Hogyan került a látóterébe a Nemzeti Művelődési Intézet Programja? Kit küldött a programba?

P. M.: Folyamatosan követtem nyomon a törvény adta teendőket és próbáltam képviselő társaim figyelmét is felhívni a törvényi kötelezettségekre. Azonban konkrét, szakképzett személy nem volt Gerdén. Nem baj, hiszen több falu is összefoghat, beszéltem a polgármester kollégákkal és jelöltet is állítottam egy szabadszentkirályi fiatal hölgy személyében, akit a pályázatok lebonyolítása során ismertem meg. Nos, ő olyan jó választásnak bizonyult, hogy pénzügyi koordinátorként a Baranya Megyei Igazgatósághoz került. Annak örültem, hogy ilyen jó „fejvadász” vagyok, de a településem szempontjából megint ott álltam ember nélkül. Végül egy gerdei – mindenben nagyon aktív – család fiatal hölgy tagjára esett a választásom. Személyéről a civil szervezetekkel egyeztetve döntöttem.

N. K.: Hogyan alakult az egy év során a kolléga szakmai tevékenysége? Tapasztalt-e fejlődést a munkájában? Érzékelhető volt-e a képzés hatása a munkavégzésében, az attitűdjében?

P. M.: Mivel a kiválasztott személynek nem volt szakirányú végzettsége, nem csak a foglalkoztatásba, hanem a képzésbe is bevontam. 2020 decemberétől elkezdett a tanfolyamra járni. Felváltva, heti egy és két napot volt a képzésen. Egyéb napokon segített a napi munkámban és tervezgettük a jövőt. Rendszeresen elmondta, mit tanult, milyen információkat szerzett be az előadásokon és a csoporttársaitól, ebből magam is rengeteget tanultam. A beszélgetések során szembesültem azzal, hogy

a településünkön a fiatalság unatkozik, nem a nagy horderejű éves rendezvények hiányoznak, hanem a heti, napi szabadidő értelmes eltöltésének lehetőségei.

A 2021-es pályázatokat már az ő segítségével állították össze egyesületeink és ismét mindhárom beadott pályázatunk nyert. A kollégát igazán akkor dobtam a mélyvízbe, amikor rábíztam a gyereknapi megszervezését, gondosan ügyelve arra, hogy magam kimaradjak a munkából. Utólag már látom, hogy ez a döntésem nem biztos, hogy

szerencsés volt, mert bár nagyon jól megoldotta a feladatot, amire nem tudott felkészülni, az a településeken mindig megtalálható ellenvetések. Ezeket ő nagyon a szívére vette, ezért nem volt felhőtlen a sikerélménye. De a csüggedés nem tartott sokáig és örömmel láttam, hogy a kiadott feladatok saját ötleteket hívtak elő belőle, így pl. nagyszerű rajzversenyt szervezett a kicsiknek. Rengeteg ötlettel bombázott, amelyeket sorra is veszünk a foglalkoztatás következő szakaszában.